

РЕШЕНИЕ

№ 4256

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12677** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ППН-01-194/2018 от 27.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в частта му, с която на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена за основателна жалбата на Хълми С. И. с рег.№ ППН-01-194/28.03.2018г. по отношение на оспорващото дружество за нарушение на чл.4, ал.1 ЗЗЛД, приложима редакция ДВ, бр.91/2006г., което съответства на чл.6, § 1 от Регламент 2016/679 и на основание чл.58, § 2, б. "и" от Регламент 2016/679 във вр. с чл.83, § 5, б. "а" от него на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

Жалбоподателят моли за обявяване нищожността на решението, при условията на евентуалност за отмяната му като незаконосъобразно, поради нарушаване на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта му. Твърдението за нищожност мотивира с незаконен състав на КЗЛД. Административният орган нямал право да се произнесе по случай, касаещ използване на лични данни, когато става въпрос за престъпление, а в случая такива данни били налице. Комисията не изпълнила задължението си да събере всички доказателства, необходими за изясняване на случая, направила погрешен анализ на фактите, което довело до неправилни фактически констатации и оттам до неправилно приложение на материалния закон. Наложената санкция от 10 000 лева не

съответствала на целите на наказанието, на целите на ЗЗЛД и Общия регламент за защита на данните. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище обосновава, че КЗЛД е компетентна да се произнесе по въпроса, тъй като наказателното и административното производство са с различен предмет и първото не поглъща второто. Необосновано било твърдението, че изводът за обработване на личните данни на Хълми И. не почива на доказателства, с оглед представените по делото договори между „БТК“ и [фирма].

Заинтересованата страна Хълми С. И., редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание.

Заинтересованата страна [фирма] /БТК/, чрез юрк.Й. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното решение намира за законосъобразно.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по жалба рег.№ ППН-01-194/28.03.2018г., подадена от Хълми С. И., с която той е сезирал КЗЛД за незаконосъобразно обработване на личните му данни – на 22.03.2018г. получил поредната призовка за явяване в качеството на свидетел по поредното досъдебно производство от ОД на МВР – С.. След приключване на разпита посетил мобилния оператор „В.“, където установил, че освен домашния телефон и телевизия, които използва, на негово име има регистрирани 8 предплатени карти, които никога не бил закупувал и използвал. От магазина не му дали никакво обяснение – кой ги е продал, на кого и срещу какъв документ, откъдето г-н И. заключил, че има злоупотреба с личните му данни. Моли да бъде извършена проверка и да бъдат предприети необходимите мерки. Към жалбата са приложени призовки и разпечатка на телефонните номера.

За така подадената жалба е уведомена БТК като ѝ е предоставена възможност да депозира становище и да представи доказателства в 7-дневен срок от получаване на писмото. В представеното от БТК становище се твърди, че на 12.12.2017г. в системата на дружеството са активирани 8 предплатени карти на името на Хълми С. И.. Активацията е извършена от [фирма], с което дружество БТК има сключен договор за препродажба на карти за предоставяне на предплатени услуги, приложен и приет като доказателство. Със становището са представени 8 броя екранни разпечатки на информация за активацията на предплатените карти. Съгласно договора между БТК и [фирма] последното дружество има задължение да извършва регистрация на предплатени карти при определени правила и да предава оригиналите на заявленията в определен срок. В конкретния случай според БТК това не било изпълнено.

Предвид така постъпилата нова информация във връзка с жалбата на Хълми И., до [фирма] е изпратено уведомление за образуваното производство като му е предоставена възможност за становище в 7-дневен срок и представяне на относими

доказателства.

Отговорът на [фирма] е, че не обслужва крайни клиенти, а посреднички между БТК и търговски обекти, които желаят да предоставят телекомуникационни услуги. Дружеството регистрирало тези обекти като места, където могат да се закупят предплатени карти като мобилният оператор давал оторизиран код за регистрация, с който съответният търговски обект може да извършва регистрация на предплатените карти. Становището на [фирма] е, че администраторът на лични данни БТК е отговорен за защитата на системата за обработване на лични данни.

На проведено на 23.01.2019г. заседание на КЗЛД жалбата на Хълми И. е обявена за допустима. Като ответни страни по направеното от него оплакване са конституирани БТК и [фирма]. Разглеждането на жалбата по същество е насрочено за 06.03.2019г., за което страните са надлежно уведомени.

На проведеното открито заседание БТК е представила доказателства, че регистрацията е направена от дружество, което е посочено от [фирма]. Предвид тези доказателства разглеждането на жалбата е отложено за 27.03.2019г. като е конституирано като ответна страна и оспорващото дружество. Във връзка с така наведеното от БТК твърдение е изискано представянето от страните на допълнителни доказателства.

Становището на БТК е, че кодовете и привръзките им с конкретните обекти се изпращат на дилъра, с когото мобилният оператор има сключен договор /в случая [фирма]/, като той има ангажимент да ги предостави на своите обекти и да ги запознае с процеса по регистрация. [фирма] регистрира предплатени карти само с обаждане на телефона за обслужване на клиенти, като се оторизира с кода на обекта. От страна на [фирма] договор със [фирма] не бил сключван, а и такова изискване в договора му с БТК нямало.

На проведеното на 27.03.2019г. заседание на КЗЛД в състав В. К., Ц. С. и В. Ц., е взето решение за основателност на жалбата по отношение на [фирма] и [фирма] и прилагане на мерки по чл.58, § 2, б.“и“ от Общия регламент за защита на данните. Решението на комисията е обективизирано в оспорения акт, съобщен на оспорващото дружество на 01.10.2019г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена по пощата на 15.10.2019г. – доказателства на л.109-111 по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването /в съответните оспорени части на решението/, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване с оглед данните за връчване на акта и данните за подаване на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на комисията произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 ЗЗЛД мнозинство като протоколът от проведеното открито заседание е подписан от всички членове на комисията, присъствали на него /в

случая комисията е заседавала в състав от трима членове – В. К., Ц. С. и В. Ц./ като за приемането на това решение те са гласували единодушно съответно са положили подписите си под оспорваното решение.

Спазено е изискването за форма и съдържание на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на решението - то е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 АПК, в т.ч. са посочени фактическите и правните основания за приемането му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантира правото на защита на жалбоподателя.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД /в приложимата ѝ редакция преди изменението, обн. ДВ, бр.17/26.02.2019г./ във връзка с чл.28, ал.1, т.1, чл.29, ал.1, чл.30, ал.1 и чл.36 и следващите от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, обн.ДВ, бр.11/2009г., отменен с § 2 от заключителните разпоредби на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, обн. ДВ, бр. 60 от 30 юли 2019г., в сила от 30.07.2019г. /чл.142, ал.1 АПК/. Административното производство е образувано по жалба на Хълми И. с рег.№ ППН-01-194/28.03.2018г., в едногодишния срок от узнаване на нарушението – 22.03.2018г. и не по-късно от пет години от извършването му, с оглед обстоятелството, че 8-те карти за предплатена услуга са активирани на 12.12.2017г. С решение от проведено заседание, обективизирано в Протокол № 3/23.01.2019г. жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в производството и е насрочено разглеждането на спора по същество /чл.38, ал.3 ПДКЗЛДНА/. Спазена е разпоредбата на чл.40 ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК – лицата, срещу които е подадена жалбата са надлежно уведомени за образуваното административно производство, предоставена им е възможност да изразят становища и да представят доказателства във връзка с изложените в нея твърдения. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на оспорващото дружество, редовно уведомено за откритото заседание пред комисията, не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД и чл.34 и следващите от АПК.

Приложените по делото протоколи от проведени заседания на КЗЛД на 06.03.2019г. и 27.03.2019г. съответстват на разпоредбата на чл.11, ал.2 от Правилника. Обжалваното решение, като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участвали в гласуването на 27.03.2019г., не е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Действително срокът за произнасяне е 30-дневен, като видно от датата на постановяване на оспорения акт, той не е спазен, но същият има инструктивен характер и пропускането му не лишава КЗЛД от правомощието ѝ да разгледа жалбата на И., съответно не обуславя извод за допуснат

съществен порок при постановяване на административния акт.

Правилно е приложен и материалният закон.

При постановяване на обжалваното решение ответникът изрично е посочил, че съобразява приложимото материално право към момента на извършване на нарушението – 12.12.2017г., т.е. прилага разпоредбите на ЗЗЛД в редакцията им преди изменението, обн. ДВ, бр.17 от 26 февруари 2019г.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗЗЛД в посочената редакция, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Според ал.2 на с.р. личните данни трябва да: 1. се обработват законосъобразно и добросъвестно; 2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон; 3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; 4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират; 5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват; 6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Съгласно чл.4, ал.1 ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

"Обработване на лични данни", според дефиницията на § 1, т.1 ДР ЗЗЛД, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В процесния случай от фактите по делото безпротиворечиво се установява, че между БТК и [фирма] е налице сключен договор № 27834/01.06.2010г. по силата, на който

мобилният оператор предоставя на дружеството карти за предплатени мобилни услуги, които [фирма] не продава директно, а чрез обекти, които ги предоставят на крайните потребители. По силата на същия договор [фирма] предоставя на БТК информация за броя и местонахождението на предоставените му от БТК карти. В изпълнение на това задължение [фирма] е предоставило на БТК по електронна поща списък с такива обекти, сред които и оспорващото дружество [фирма] като обект, който може да извършва регистрация на предплатени карти. Между обектите, които могат да регистрират предплатени карти и БТК няма сключен отделен договор, уреждащ отношенията помежду им. Поради тази причина кодовете и привръзките им с конкретните обекти се изпращат на дилъра, с когото БТК има сключен договор – в случая [фирма]. Предвид това регистрацията/активирането на предплатената карта се извършва като обектът /“ С. 2017“ О./ използва предоставения му от дилъра код на обекта като се свързва по телефона, тъй като няма код за достъп до системата на БТК. Безспорно се установи също така, че на името на жалбоподателя в административното производство Хълми С. И. на 12.12.2017г. са регистрирани 8 карти за предплатени услуги. При посочения по-горе механизъм на извършване на регистрацията [фирма] е събрало и обработило личните данни на И. без да има неговото съгласие за това обработване, с което е извършило нарушение на чл.4, ал.1, т.2 ЗЗЛД в относимата редакция. "Съгласие на физическото лице" според дефиницията на § 1, т.13 ДР ЗЗЛД, е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. В случая такова липсва и като е употребило личните данни на И. за регистрацията на предплатените карти в системата на БТК оспорващото дружество е осъществило вмененото му нарушение.

При този извод и при упражняване на оперативната ѝ самостоятелност комисията е преценила, че предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, най-ефективна ще бъде мярката по чл.58, § 2, б.“и“ от регламента, а именно налагането на имуществена санкция по чл.83. Размерът от 10 000 лева съдът намира, че е съобразен с тежестта на нарушението и съответства на целите на административното наказване.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ППН-01-194/2018 от 27.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни в частта му по т.2 и т.4, с която на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена за основателна жалбата на Хълми С. И. с рег.№ ППН-01-194/28.03.2018г. по отношение на оспорващото дружество за нарушение на чл.4, ал.1 ЗЗЛД, приложима редакция ДВ, бр.91/2006г., което съответства на чл.6, § 1 от Регламент 2016/679 и на основание чл.58, § 2, б.“и“ от Регламент 2016/679 във вр. с чл.83, § 5, б.“а“ от

него на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: